

Els problemes econòmics de Hillary

LA PRINCIPAL CANDIDATA
DEMÒCRATA TÉ UNA RELACIÓ
PROBLEMÀTICA AMB ELS DINERS

© The Economist

A la vida pública nord-americana, la tasca de trobar jets privats per als peixos grossos de la política genera molt d'estrès. La tasca és fàcil quan una gran empresa posa un avió a la vostra disposició. A alguns multimilionaris els encanta pujar als seus avions a polítics amics, i això encara facilita més les coses. Però de vegades, quan tota la resta falla, cal recórrer a propietaris de jet francament desagradables. Això no importa gaire quan un líder polític ja ha deixat el càrrec i es dedica de ple al lucratiu món dels discursos pagats, obres de caritat i tasques de consultoria discretes. Sí que importa, però, quan un polític encara fa campanya.

El problema del jet privat evidencia el repte a què s'enfronta Hillary Clinton. El seu marit, Bill, ja fa molt de temps que va creuar el que es podria anomenar *la porta de diners*, i d'aquesta manera va traient profit de la seva fama, eloqüència i connexions per convertir-se en un home ric. Sembla just; és un ciutadà no lligat a l'Estat i un orador brillant. A diferència dels britànics, que aquests dies tracten Tony Blair com a un pària, als nord-americans no els indigna necessàriament que un ex-cap de Govern es faci ric. Els aliats de Bill Clinton afegeixen que la riquesa personal li interessa poc. Amb molts diners es podria comprar un rellotge car, però ja està, mantenen els seus admiradors.

La relació de la seva esposa amb grans quantitats diners és més complicada. N'hi ha que descriuen Hillary Clinton –per dir-ho d'una manera educada– com una dona centrada intencionalment en la seguretat financera de la seva família. Ella també ha oferit un

munt de discursos a canvi de sumes de sis xifres. A diferència de Bill, però, ara intenta fer una cosa complicada: revertir el seu pas per la porta dels diners, abandonar la vida d'oradora mundial i reinventar-se a si mateixa com a tribuna del poble. En lloc d'arribar en jet a Iowa per començar la seva campanya, va marxar de Nova York en furgoneta. Fins i tot els seus amics van pensar que això era una demostració poc convincent de solidaritat amb els treballadors americans. Barack Obama fins i tot va fer broma sobre com l'economia havia afectat algunes persones: “Tinc una amiga que fa tot just unes setmanes guanyava milions de dòlars l'any, i ara viu en una furgoneta a Iowa”.

En una carta recent als petits donants d'una recollida de fons, va parlar del seu avi immigrant que de nen treballava als molins de Scranton, Pennsilvània, i va deixar anar que “els de dalt encara es guarden asos a la màniga”. Mentrestant, els mitjans de comunicació plantejaven preguntes incòmodes sobre la recerca de riquesa de la seva família des que va deixar la Casa Blanca fa 15 anys. En particular, se li han plantejat preguntes sobre els governs estrangers i les empreses que van finançar els seus honoraris com a oradora, les donacions filantròpiques, els vols en jets privats i les organitzacions benèfiques del seu marit i família mentre va servir com a secretaria d'Estat entre 2009 i 2013.

Moltes de les preguntes s'inspiren en un llibre molt polèmic que sortirà a la venda aviat: *Clinton Cash: The Untold Story of How and Why Foreign Governments and Businesses Helped Make Bill and Hillary Rich* (“Els diners dels Clinton: la història no explicada de com i per què governs estrangers i empreses han ajudat a fer rics a Bill i

a Hillary”, de Peter Schweizer. Unes de les donacions que el llibre recull són fetes a la Fundació Clinton, el braç filantròpic de la família, per part d'un grup d'empresaris canadencs al mateix temps que signaven tractes políticament sensibles per apoderar-se d'actius d'urani a tot el món, incloent-hi una cinquena part de les reserves dels Estats Units. Les seves explotacions d'urani més endavant van ser venudes a l'Estat rus, una venda que requeria l'aprovació pel Departament d'Estat dirigit per Clinton. El personal de la campanya de Hillary Clinton explica que no hi ha cap evidència que l'ex-secretaria d'Estat utilitzés el seu càrrec per ajudar els donants. No se n'han trobat proves, però Clinton sembla estar a la defensiva.

La Fundació Clinton, que vol reduir l'obesitat infantil, reduir el cost dels medicaments contra el VIH i fer altres bones coses, ha anunciat que mentre Clinton es presenti a la presidència només acceptarà donacions de governs estrangers que ja estan finançant programes. La fundació ha afegit que tornarà a presentar les declaracions d'impòstos en les quals s'havien registrat malament algunes de les donacions estrangeres, i ha reconegut “errors” de comptabilitat. Aquesta explosió d'interès sobre les finances de la família Clinton arriba després de les revelacions sobre l'ús de Hillary Clinton d'un servidor de correu electrònic privat mentre era secretària d'Estat, fet que li hauria permès eliminar desenes de milers de correus electrònics com més li convingués en lloc de conservar-los en els arxius del Govern.

S'han comès errors

Els republicans diuen que tot això són proves (fresques) que els Clinton són calculadors i corruptes. Mitt Romney,

el candidat republicà a la presidència el 2012, va explicar a la ràdio conservadora que va veure "tots els indicis que Hillary Clinton havia estat subordinada per permetre la venda del 20% de la producció d'urani dels Estats Units a Rússia", i que els correus electrònics van ser posteriorment esborrats per encobrir l'escàndol. Els demòcrates lleials als Clinton van fer pinya, explicant als mitjans de comunicació que els seus rivals s'inventen acusacions del no-res, i que demostraran que totes les alegacions són infundades. Entre els més intransigents tant de la dreta com de l'esquerra, aquesta última queixa probablement no farà que gaires canviïn d'idea. El 40% dels nord-americans, si fa no fa, que ni somnien votar a Clinton la menysprearan una mica més. D'altra banda, a un altre 40% dels nord-americans els agrada tan poc el Partit Republicà actual que la suposada influència que els donants buscaven en Clinton no els afectarà.

Però hi ha americans el suport dels quals no poden donar per fet cap dels dos bàndols. Aquests inclouen els joves i les minories, que només voten de vegades, així com els diversos milions de blancs de classe treballadora que es van quedar a casa el 2012 en lloc de votar per Romney, un plutòcrata maldestre. La discussió sobre la riquesa de la família Clinton, i si part d'aquesta riquesa és il·lícita, és probable que cansi i alieni aquests votants. Quan senten que Hillary Clinton es queixa dels sous dels directors o dels diners en política, aquests votants s'exasperen. Aquest problema persistirà

tirà fins i tot si no es destapen més escàndols sobre la Fundació Clinton o sobre els més de 100 milions de dòlars que l'ex-matrimoni presidencial ha guanyat a partir de fer discursos. Els Estats Units han passat anys sentint com els Clinton es defensaven de

les acusacions de cobdícia i de centrar-se massa en els detalls i no l'esperit de les regles i les promeses. La perspectiva de 18 mesos més discutint aquests temes no és gaire alegre.

Traducció de Paula Arnas Antolín

@enricmorera
Cap de llista per València
a Corts Valencianes

Enric
#ambValentia

 coalició
compromís

Defensa dels
interessos
valencians.